

Războiul spiritual

Războiul spiritual

Efesenii 6.10: Fraților, fiți tari în Domnul și în tăria puterii Lui.

Cuvântul lui Dumnezeu vorbește despre existența unui război spiritual și a vrăjmașilor atât timp cât noi, cei credincioși, suntem pe pământ. Dar vorbește de asemenea și despre victoria asupra a trei dușmani:

1. Firea veche păcătoasă, carnea care este în noi, cu tendințele ei dăunătoare. Arma divină împotriva acesteia este: „Umblați în Duh și nicidecum nu veți împlini pofta cărnii” (Galateni 5.16).
2. Dragostea pentru lume, care este pofta cărnii, pofta ochilor și trufia vieții (1 Ioan 2.16). Victoria asupra iubirii pentru lume este câștigată datorită dragostei Tatălui, când „vedem ce dragoste ne-a dăruit Tatăl, să fim numiți copii ai lui Dumnezeu” (1 Ioan 3.1).
3. Satan, adversarul nostru, care uneori vine ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită, alteori ca un șarpe care vrea să ne înșele cum i-a înșelat pe primii noștri părinți sau chiar ca un înger de lumină, cum le-a apărut unor întemeietori de culte sau religii false.

Primul sfat care ni se dă este să fim tari în Domnul și în tăria puterii Lui. Aceasta înseamnă că nu ar trebui să ne bazăm pe nimic din noi înșine: nici pe inteligența sau pe cunoștințele noastre biblice, nici pe firea noastră. Să presupunem că un copil ar vrea să meargă afară la joacă, dar se teme de copiii mai mari care îl sperie sau care vor să îl bată. Își roagă deci tatăl să meargă afară împreună. Acum nu îi mai este teamă, pentru că este tare, dar nu prin propria lui putere, ci prin cea a tatălui său.

Când Ilie a spus: „Viu este Domnul Dumnezeu înaintea Căruia stau”, nu îi era frică de împăratul Ahab. Dar când era înspăimântat din cauza amenințărilor Izebelei, remediul divin pentru el a fost să meargă și să stea înaintea Domnului (1 Împărați 17.1; 19.11). A sta în prezența Lui este secretul puterii spirituale.

În război există trei cerințe esențiale:

1. soldați puternici și sănătoși;
2. arme eficiente și
3. comunicare rapidă cu superiorul.

Efesenii 6.10-12: Încolo, fraților, ... îmbrăcați toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului: pentru că lupta noastră nu este împotriva sângelui și a cărnii, ci împotriva stăpânirilor, împotriva autorităților, împotriva stăpânitorilor lumii întinericului lumii acesteia, împotriva puterilor spirituale ale răutății în cele cerești.

Epistola către Efesenii ne vorbește despre binecuvântările noastre spirituale și despre faptul că am fost așezați cu Hristos în locurile cerești. Dar apostolul, prin Duhul Sfânt, nu încheie mai înainte să ne spună ceva foarte important: câtă vreme suntem pe pământ, există un război spiritual. De aceea spune „încolo”, pentru că urmează un subiect foarte serios la care trebuie să luăm aminte.

Avem dușmani foarte răi, care sunt bine organizați. De aceea avem nevoie de toată armura lui Dumnezeu. Este o armură completă, întreagă, perfectă, căreia nu-i lipsește nimic. Este mult mai mult decât un contraatac la uneltirile Diavolului. Lăudat fie Domnul, El știe totul despre dușmanii noștri și ne-a pregătit o armură potrivită! Dar, ca să fim biruitori, trebuie să îmbrăcăm toată această armură. Nu trebuie să ne alegem ce anume să purtăm din armură și ce anume să neglijăm din ea. Dumnezeu ne cunoaște nevoile și ne-a pregătit armura Lui, arme care nu sunt firești. Omul poate inventa arme pentru a lupta împotriva omului, dar împotriva dușmanilor spirituali este complet neajutorat. Omul a încercat multe metode, printre care educația, psihologia, regulile și legile, închisorile și centrele de reeducare, prelegeri despre morală și etică, dar toate acestea eșuează lamentabil, pentru că omul este rob al păcatului.

Credinciosul nu ar trebui niciodată să se bazeze pe aceste metode umane, ci ar trebui întotdeauna să îmbrace toată armura lui Dumnezeu pentru a fi capabil să poată sta împotriva uneltirilor Diavolului. Credinciosul poartă această armură de când se trezește și până merge la culcare, pentru că nu știe când va ataca dușmanul. Ar trebui să știe și cum să o folosească eficient. De aceea este obligatoriu ca cel credincios să-și studieze cu atenție armura.

Efesenii 6.13: Luați toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și, după ce veți fi învins toate, să stați în picioare.

Apostolul ne amintește că avem nevoie de armura completă a lui Dumnezeu. Ne este necesară în întregime. Această armură este alcătuită conform gândului lui Dumnezeu. Este singurul mod prin care putem să ne împotrivim în ziua cea rea.

Ce înseamnă această „zi rea”? Cuvântul „rea” poate fi folosit referitor la „zi” în trei feluri. Solomon spune: „Adu-ți aminte de Creatorul tău în zilele tinereții tale, înainte de a veni zilele cele rele” (Eclesiastul 12.1). Aici, „rele” se referă aici la problemele bătrâneții și la nesiguranța vieții. A doua semnificație: Hristos i-a sfătuit cu înțelepciune pe oameni: „Ajunge zilei necazul [răul] ei” (Matei 6.34). Cuvântul folosit aici se referă la problemele de zi cu zi și la îngrijorări. Nu ar trebui să adăugăm la acestea și îngrijorări despre viitor. Al treilea mod în care poate fi folosit este cel din textul de azi și se referă la ziua în care Satan și oștile lui atacă cu vehemență pe unul dintre copiii lui Dumnezeu. Avem multe exemple în Cuvânt cu privire la acest sens pentru „ziua cea rea”.

În ziua cea rea, David, omul după inima lui Dumnezeu, nu a îmbrăcat toată armura lui Dumnezeu. De aceea a eșuat lamentabil. Istoria lui este scrisă în 2 Samuel 11, capitol care se încheie astfel: „Dar lucrul pe care-l făcuse David a fost rău în ochii Domnului”. În loc să ia „sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu”, el „a disprețuit Cuvântul Domnului și a făcut ce este rău în ochii Săi”. Împrejurările îi erau favorabile: nu mai era un bărbat tânăr și avea mai multe soții, dar nimic din toate acestea nu a asigurat biruința, fără armura lui Dumnezeu. Pe de altă parte, Iosif, în floarea tinereții și necăsătorit, deși a avut de înfruntat „ziua cea rea” în condiții mult mai grele, a biruit. El a spus: „Cum să fac răutatea aceasta mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?”. Armura lui Dumnezeu l-a determinat să fugă de curvie. Toți avem nevoie de armura lui Dumnezeu, ca să putem sta în picioare în ziua cea rea.

Efesenii 6.14: Stați deci în picioare, după ce v-ați încins mijlocul cu adevărul și v-ați îmbrăcat cu platoșa dreptății.

Apostolul ne spune să fim tari în Domnul și în tăria puterii Lui. Apoi accentuează că avem nevoie să purtăm „toată armura lui Dumnezeu” pentru a putea sta în picioare în ziua cea rea. În versetul 14 el menționează încă două părți ale armurii spirituale: brâul și platoșa.

1. Brâul adevărului. Domnul Isus Se roagă Tatălui: „Sfințește-i în adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul” (Ioan 17.17). Biblia subliniază importanța adevărului. Solomon a spus: „Cumpără adevărul și nu îl vinde” (Proverbe 23.23). Isus a spus: „Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, sunteți cu adevărat ucenicii Mei; și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va elibera” (Ioan 8.31,32). Suntem îndemnați să studiem Cuvântul lui Dumnezeu, să rămânem în el și să îl lăsăm să fie un brâu în jurul nostru de care să ne ținem strâns. Pentru că atunci când Cuvântul lui Dumnezeu nu a fost urmat cu credincioșie, s-au strecurat greșeli care au dus la despărțiri și erezii.

2. Platoșa dreptății. Toți credincioșii sunt drepti din punct de vedere al poziției, pentru că Hristos este îndreptățirea noastră. Dar aici textul se referă la dreptatea practică, o piesă esențială a armurii lui Dumnezeu. Platoșa protejează pieptul, care conține două dintre cele mai importante organe, anume inima și plămânii. Dacă suferă leziuni, aceasta poate avea rezultate dezastruoase. Fără dreptatea practică putem deveni ținte ușoare pentru dușmanii noștri, care ne privesc ca să vadă pe unde ar putea să ne atace. Biblia ne spune: „Păzește-ți inima mai mult decât orice se păzește, pentru că din ea ies izvoarele vieții” (Proverbe 4.23). Neglijența în privința umblării în dreptate va avea întotdeauna ca rezultat înfrângerea. Este un fapt bine cunoscut că fiecare trezire adevărată printre oamenii lui Dumnezeu a fost însoțită de mai multă sfințenie în viața fiecărui credincios. Amintește-ți, brâul și platoșa sunt imagini ale Adevărului și ale Sfințeniei!

Efesenii 6.15,16: Și v-ați încălțat picioarele cu pregătirea evangheliei păcii, peste toate luând scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.

Evanghelia păcii și scutul credinței sunt două elemente esențiale ale armurii lui Dumnezeu pentru viața de biruință a celui credincios.

Picioare încălțate cu pregătirea evangheliei păcii sunt picioarele celui care este gata să ducă vestea bună a mântuirii oriunde îl trimite Domnul. Într-adevăr, „Ce frumoase sunt pe munți picioarele celui care aduce vești bune, care vestește pacea!” (Isaia 52.7). Avem un mesaj mareț pentru o lume care caută pacea, pentru că, vai, „nu au cunoscut calea păcii”. Fie ca Domnul să ne pună pe inimă și să ne ajute să ducem vestea bună a mântuirii. Va fi o binecuvântare și pentru sufletele noastre. Dacă neglijăm vestirea evangheliei, vom fi slabi din punct de vedere spiritual și vom fi ușor de învins în războiul spiritual. Fie ca niciunul dintre noi să nu se rușineze vreodată de evanghelia lui Hristos, pentru că ea este puterea lui Dumnezeu spre mântuire.

Cel rău atacă cu săgeți arzătoare, săgețile îndoii și ale necredinței. Dacă reușește să planteze sămânța îndoii, este ușor apoi să ne doboare. Așa a făcut cu Eva. Rezultatul a fost tragic. Îndoielele sunt săgeți arzătoare, iar săgețile arzătoare sunt foarte dureroase, dar credința este biruință. Dumnezeu ne-a dat promisiunile Sale, și încrederea în El și în ceea ce a promis El este scutul credinței care poate stinge toate săgețile arzătoare ale lui Satan. Ca și credincioși, trebuie să umblăm prin credință, nu prin vedere, știind că nimic „nu ne va despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru” (Romani 8.39). Dumnezeu ne-a dat tot ce ne este necesar pentru o viață de bucurie și de biruință. El ne-a dat toată armura Sa.

Efesenii 6.17: Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.

Coiful protejează capul, care conține creierul – cel mai important organ dintre toate. Mântuirea lui Dumnezeu este coiful. „Dar acum nu este nicio condamnare pentru cei în Hristos Isus” (Romani 8.1). Astfel deci avem pace cu Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru (Romani 5.1). Dacă nu avem această siguranță ca un coif, vom fi neliniștiți și tulburați de gânduri chinuitoare. Zi de zi suntem izbăviți de capcanele diavolului. Într-o zi vom fi mântuiți deplin – duh, suflet și trup. Dar asigură-te că ai acest coif pe cap!

Sabia Duhului este Cuvântul lui Dumnezeu, și ce mai sabie! Cuvântul este viu și lucrător, mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri (Evrei 4.12), dar trebuie să fie strâns în memorie și în inimă, pentru a fi gata în orice situație. Trebuie să fie folosit de Duhul Sfânt, și aceasta presupune o umblare prin Duhul. Dacă un tânăr se confruntă cu o ispită sexuală, Duhul Sfânt îi poate aminti de versetul din 2 Timotei 2.22: „Fugi de pofta tinereții și urmărește dreptatea”. Dacă ispita este legată de bani, Duhul îi poate aminti de 1 Timotei 6.10: „Pentru că iubirea de bani este o rădăcină a tot felul de rele: după care unii, umblând, s-au rătăcit de la credință și s-au străpuns pe ei înșiși cu multe dureri”. Cuvântul lui Dumnezeu conține tot ceea ce este necesar pentru orice situație. Nu este de mirare că autorul Psalmului 119 a spus: „Am ascuns Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta” (versetul 11).

Citește frecvent Cuvântul lui Dumnezeu, prețuiește-l, strânge-l, memorează-l, iar Duhul Sfânt îl va folosi pentru siguranța și biruința ta! Ne putem oare permite să neglijăm această Carte prețioasă? Nu! Și, într-adevăr, trebuie să folosim toate cele șase componente ale armurii lui Dumnezeu!

Efesenii 6.18: Rugându-vă în orice timp, prin Duh, prin orice rugăciune și cerere, și veghind la aceasta cu toată stăruința și cu cerere pentru toți sfinții.

După ce le-a vorbit sfinților despre binecuvântările și privilegiile pe care le au, apostolul își încheie epistola vorbindu-le despre pericolele cu care ei se confruntă și despre calea de a ieși biruitori din ele. Pericolele decurg din lupta împotriva puterilor spirituale ale răutății. Pentru a birui, este nevoie de trei lucruri:

1. A fi tari în Domnul și în tăria puterii Lui;

2. A îmbrăca toată armura lui Dumnezeu, care constă din cingătoarea adevărului, platoșa dreptății practice, picioare gata să vestească oriunde evanghelia păcii, scutul credinței care stinge săgețile arzătoare ale celui rău, fiind siguri de mântuire, și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Pe scurt, trebuie ca cel credincios să se alipească de Biblie, Cuvântul lui Dumnezeu, să o asculte, să o răspândească, să o creadă din inimă, pentru că ea îi dă siguranța mântuirii, și să o folosească pentru biruința spirituală;

3. A comunica neîntrerupt cu Căpetenia mântuirii noastre – prin rugăciune. Versetul de mai sus ne învață câteva aspecte despre rugăciune:

3a. În orice timp: adică a ne ruga întotdeauna fără a ne descuraja (Luca 18.1), a ne ruga neîncetat (1 Tesaloniceni 5.17);

3b. Rugăciune și cerere, în Duh: rugăciune care să exprime o nevoie pe care credinciosul o simte profund, fiind conștient prin călăuzirea Duhului Sfânt de importanța acesteia;

3c. Pentru toți sfinții: nu doar pentru un anumit grup. De ce? Pentru că este o singură Adunare, un singur Trup al lui Hristos. Înfrângerea unui grup îi afectează și pe ceilalți, iar victoria unora este o binecuvântare pentru întreg Trupul. Apostolul ne învață clar că trebuie să ne rugăm pentru toți sfinții.

Fie ca Domnul să ne ajute să fim tari doar prin El, să îmbrăcăm toată armura lui Dumnezeu și să ne rugăm fără încetare, pentru ca El să fie glorificat în viețile noastre.

clickbible.org